

1. ΠΟΛΥ ΚΑΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΑ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 30/06/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 30/06/2019

Σελίδα: 24

«Πολύ κακό για το τίποτα...»

Του Νικήτα Κακλαμάνη

Η Νέα Δημοκρατία έχει ήδη απευθύνει ενωτικό κάλεσμα προς ολόκληρο το πολιτικό φάσμα, με μοναδικό γνώμονα την ειλικρινή επιθυμία για ενεργή σύμπραξη και κυρίως για μια προσπάθεια αποκατάστασης των χαμένων κεκτημένων της χώρας

Στη ροή της παγκόσμιας, αλλά κυρίως της ελληνικής, Ιστορίας παρατηρούμε πως η δυσανεμία προς τις παραδοσιακές ιδεολογικές παρατάξεις, σε συνδυασμό με την ανιστορησία, «ξέθαψε» από τη λήθη τα άκρα, τα οποία οδήγησαν στον ιδεολογικό κατακερματισμό και, κυρίως, σε ένθεν κακειθεν φασιστικά αντανακλαστικά.

Ενα φαινόμενο πρακτικά επικίνδυνο για τον κοινωνικό ιστό και ιδιαίτερα για τις νεότερες γενιές. Αυτό εξάλλου διαφάνηκε στις πρόσφατες ευρωεκλογές, όπου για παράδειγμα οι νέοι από 17 έως 24 ετών έδωσαν στη Χρυσή Αυγή το εξωφρενικό ποσοστό της τάξης του 13,3%...

Τα νιάτα μας, με δεδομένο τον ορμητικό αντικομφορμισμό και την αντίδραση που τα χαρακτηρίζει, αλλά και με άγνοια κινδύνου, χειραγωγήθηκαν και έτσι ένα τμήμα τους κατέληξε στο φασιστικό αφήγημα της Χρυσής Αυγής. Στην πραγματικότητα αποδεικνύεται ότι εν πολλοίς δεν ήξεραν τι ψήφιζαν.

Παράλληλα, κατά τα χρόνια της κρίσης, οι λοιπές δεξιές συνιστώσες «ζήλησαν τη δόξα» της Χρυσής Αυγής, όπως για παράδειγμα η Ελληνική Λύση, η οποία σκόπημα απομακρύνθηκε από τη δημοκρατική, λαϊκή Κεντροδεξιά, αναπτύσσοντας μια σειρά εθνικιστική κριτική χωρίς πρακτικά εφαρμόσιμες προτάσεις.

Το ίδιο ακριβώς συνέβη και στην Αριστερά, όπου η έντονη δυσανεμία από τη διάψευση των προσδοκιών τους επέφερε αφενός μετακινήσεις προς τα άκρα, αφετέρου δε ανέδειξε ένα σύστημα άγονων διαφοροποιήσεων.

Τελικά όλες αυτές οι μικροδυνάμεις – αριστερές και δεξιές – κατέληξαν είτε να αφανιστούν από τον πολιτικό χάρτη, είτε να βαλτώσουν συγκεντρώνοντας ένα συνολικό 2,69% στον χώρο της Δεξιάς και ένα 5,80% για την Αριστερά στις ευρωεκλογές του Μαΐου.

«Πολύ κακό για το τίποτα» δηλαδή... Οι ταγοί των μικροκομμάτων, ειδικά στον χώρο της Κεντροδεξιάς, με πρόσχημα ένα καλογραμμένο παραμύθι, δόλωσαν

χωρίς τη συναίνεσή τους, ζητώντας ανταλλάγματα για ίδιον όφελος...

Το «κακό» και το «τίποτα» συνέβησαν όταν ένας στους τρεις πολίτες ψήφισε κόμματα που έως τότε δεν υπήρχαν ή ήταν γραφικά και περιθωριακά.

Η τάση αυτή μεταφράστηκε σε ένα σύνολο δυσμενών για την Ελλάδα συνεπειών: ιδεολογικός κατακερματισμός, ανήθικη εκμετάλλευση της οποίας επιρροής των συνιστωσών, ανικανότητα καθορισμού των εξελίξεων, ενώ προκάλεσε καινούργιους αλλά άγονους συσχετισμούς, έναν νέο τύπο «à la carte» ομορτισμού και εναγκαλισμούς με κόμματα που μέχρι τότε πολεμούσαν.

Φυσικό επακόλουθο όλων των παραπάνω ήταν να διαμορφωθεί μια νέα διαβρωμένη ηθική και ιδεολογία, από την οποία κινδυνεύει η πατρίδα μας. Εν τούτοις, πιστεύω ότι τίποτα δεν έχει ακόμα παγιωθεί και συνεπώς μπορούμε να μεταστρέψουμε τους κακούς για την πατρίδα αιωνούς.

Είμαι της άποψης πως το «κακό» και το «τίποτα» μπορούν ακόμα να αντιμετωπιστούν με καθορισμένα βήματα μπροστά στην εκλογική μάχη της 7ης Ιουλίου.

Αρχικά είναι επιβεβλημένες η συσπείρωση των φιλελεύθερων πολιτικών δυνάμεων και η ισότιμη συμμετοχή όλων στο πατριωτικό πολιτικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, εφόσον αυτές επιθυμούν να βοηθήσουν στην πράξη.

Η Νέα Δημοκρατία έχει ήδη απευθύνει ενωτικό κάλεσμα προς ολόκληρο το πολιτικό φάσμα, με μοναδικό γνώμονα την ειλικρινή επιθυμία για ενεργή

σύμπραξη και κυρίως για μια προσπάθεια αποκατάστασης των χαμένων κεκτημένων της χώρας. Κεκτημένα – εθνικά, κοινωνικά και ατομικά – που αφείρεσε δόλια η διακυβέρνηση της χώρας από μια «δήθεν» Κεντροαριστερά.

Παράλληλα, πέρα από τη δική μας συσπείρωση, έχουν ωριμάσει οι συνθήκες επιστροφής μέρους των συμπολιτών μας από το Κέντρο και την Αριστερά, το οποίο πριν από τεσσεράμις χρόνια έφαξε σε ξένα χωράφια «μια κάποια λύση» και τσίμπησε στο δόλωμα της «αριστερής ελπίδας», ενώ τελικά διαφεύστηκε κατά τον πιο οδυνηρό τρόπο...

Εχοντας υπ' όψιν όλα τα παραπάνω, είναι πλέον επακτική η ανάγκη να βρούμε απ' τον βάλτο όπου έχουμε βουλιάξει ως χώρα. Και αυτό θα συμβεί μόνο με τη συσπείρωση γύρω από την παράταξη όπου παραδοσιακά ανήκουμε. Μακριά από εξτρεμισμούς και άγονες κριτικές. Γιατί μόνο αν ενωθούμε αποκοτούμε αυτομάτως το δικαίωμα ενεργού συμμετοχής στις εξελίξεις, με φωνή δυνατή και με διαπραγματευτικά πλεονεκτήματα. Γιατί μπορούμε και οφείλουμε να έχουμε λόγο στο πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης και στην εφαρμογή του.

Πιστεύω πως ήρθε ο καιρός να αναμετρηθούμε με την Ιστορία και το μέλλον της Ελλάδας μας. Με τα σκωτά και τα λάθη μας, αλλά και με τον ίδιο μας τον εαυτό. Εάν ξεκινήσουμε τώρα συσπειρωμένοι, θα μας δοθεί ως σύνολο μια πρωτόγνωρη δύναμη για να αλλάξουμε τα δεδομένα. Θα έχουμε λόγο στις εξελίξεις και δικαίωμα σε μια ισότιμη συμμετοχή σε αυτές.

Αναθέτως, εάν ο καθένας μας μένει άβουλος και απομονωμένος στη γωνιά του, θα κυλήσουμε όλοι μαζί στο «κακό» ή τουλάχιστον στο «τίποτα». Ενώ, αν σήμερα μένουμε Ενωμένοι, αύριο θα μπορούμε να είμαστε Νικητές.

Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης είναι αντιπρόεδρος της ΒΤΕ, υποψήφιος βουλευτής Α' Αθηνών με τη ΝΔ.